

ASO ELEYA, GAATJES- WEEFSEL VAN DE YORUBA

Groot effect met weinig techniek uit Nigeria

Mijn inspiratie: originele Aso Eleyadoek uit de collectie van Henriette Beukers, gepubliceerd in HZG 2/1985 (foto Henk Beukers).

ontwerp, realisatie en beschrijving **Mirja Wark**
foto's **Mirja Wark** tenzij anders vermeld, tekeningen als vermeld

In het voorjaar van 1985 veroorzaakte een tentoonstelling van Afrikaans textiel in Rotterdam veel enthousiasme. De getoonde stukken, samengebracht door de Universiteit van Zaria in Nigeria en aangevuld met werk uit de collectie van het Museum voor Land en Volkenkunde (nu Wereldmuseum), troffen handwerkers in het creatieve hart. Handwerken zonder Grenzen 2/1985 besteedde er een artikel aan. De toenmalige hoofdredactrice, Henriette Beukers, ook zelf geïnspireerd, koos een bijzondere techniek om extra te belichten; het gaatjesweefsel. Ook mij intrigeerde het zodanig dat ik ermee ben gaan experimenteren.

De ondergrond voor gaatjesweefsel is het bekende Afrikaanse strokendoek. Mannen weven op smalle getouwen banen stof van 3 tot 12 cm breed. De lengtedraden, of ketting, bestaan uit katoenen garens. Het weefsel is linnenbinding (een op, een neer) met een hoge draaddichtheid in de ketting. De getouwen zijn uiterst simpel; twee schachtjes met onderaan elk een koord met

een stuk kokosnoot dat als trapper de schachten beweegt. Dan nog een zwaar riet en dat zijn alle onderdelen. Ze worden in een frame gehangen waarin de geweven band ook op te rollen is. De dikke bol kettingdraden is ver voor de wever uitgerold en met een steen verzwaard om er spanning op te brengen. De ketting is vaak gestreept. Een grote lap stof verkrijgt men door met de hand of de

